

ХРИСТО СМИРНЕНСКИ БОСОНОГИТЕ ДЕЦА

chitanka.info

Привечер е. Бавно, дебнешком сякаш, се спускат лилави сенки над града. Огромният слънчев кръг догаря в потоци злато и алена кръв. Като мъртва сива змия лежи шосето сред стихнали поля. И ето босоногите. Три, четири, шест. Впрегнати в мънички колички, натоварени с дърва и съчки, те опъваха мускулите на своите млади тела. Фуражка с отпрани козирка, черни кръпки на сивите панталони, а жилите им изпънати като корабни въжета. Пот струят челата. А градът е тъй далече. Малки роби, впрегнати в ярема на своята беднота, деца, в чиито очи гори тихата скръб на старци. Далече е градът! Далече. Край вас ще отминат още много доволници, край вас ще профучат автомобилите на тези, които нивга в живота си не са пили горчивата чаша на мизерията — те, зарад които е вашата мъка.

Какво знаят те? В ресторантите на Чамкория свирят оркестрите, във вилите е тъй уютно и безгрижно. Черната сянка на глада не протяга там ръце. Не сплита лепкавите мрежи Грижата. Какво знаят те?

— Мамо, защо са се впрегнали тези деца? — пита невръстният доволник от автомобила.

— Носят дърва за зимата.

— А не им ли тежи?

— Не, маминото, те са свикнали.

Босоногите спират с тежка въздишка, стрелват искрящ омраза поглед и пак повличат количките си. Трийт с ръка изпотени чела, изпъват жилите на почернелите си вратове и пристъпят. Облаци прах ги заливат, прах, сив и задушен като живота. А върху втората количка отгоре на дървата седи малка помагачка — синеоко сестриче. Кръв, тъмночервена ивица кръв, е засъхнала по крачето му. Но то поглежда небето, поглежда полето и се усмихва. Кому се усмихваш, малка златокоса робиньо? На мъката?...

На своята белоснежна детска душа се усмихваш ти. Твоята младост гледа с меки, кадифени очи. Но утре? Утре сивият поток на живота ще повлече и твоята младост, и твоята усмивка. И повлякла количката, изпотена, изпрашена, видяла тук черна мъка, там празнота и вечно охолство, ти не се усмихваш вече. По детското чело ще легнат сенки, влажните очи ще заискрят омраза и редом със своите одрипани братя ти ще свиеш своите малки, черни, изподраскани юмручета:

— Два свята, единият е излишен!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.